

A fellebbező fellebbezését arra alapítja, hogy tévesen értelmezték és alkalmazták a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének a rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett b) pontját.

1.1. Első kifogás: A fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a szóban forgó védjegyeket nem az „átfogó értékelés” és az „összbenyomás” kritériumai alapján vizsgálta.

Szilárd alapelv mondja ki, hogy az érintett védjegyek vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi összehasonlítása tekintetében az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél a védjegyek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembe vételével. A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem adott érvényt az idézett alapelvnek, és többek között összetéveszthetőséget állapított meg, kizárólag arra alapítva értékelését, hogy mindkét védjegyben szerepel a „CENTER” elem.

A megtámadott ítélet nem vizsgálta a védjegyeket „átfogóan értékeléssel” és az általuk keltett „összbenyomás” alapján. A megtámadott ítélet ehelyett analitikus megközelítést használt, és a „CENTER” védjegyet és az érintett védjegy első szóelemét, a „CENTER”-t vizsgálta, nem tulajdonított azonban jelentőséget a második szóelemnek, a „SHOCK”-nak. Igaz, hogy a megtámadott ítélet megemlíti az átfogó értékelés és az összbenyomás kritériumát, de az is igaz, hogy nem elég megemlíteni és megismételni valamely, az ítélkezési gyakorlatban kialakult kritériumot: a megfelelő eljárás érdekében követni és az esetre megfelelően alkalmazni is kell azt. A megtámadott ítéletben ez nem történt meg. A megtámadott ítélet csupán azt állapítja meg, hogy a két összehasonlított védjegy hasonló, mivel közös bennük a „CENTER” szóelem, azt azonban nem tisztázta, hogy a „SHOCK” szóelem miért nem elegendő az összetéveszthetőség kizárásához.

A fenti okokból a fellebbező azt is előadja, hogy a megtámadott ítéletben elferdítették a tényeket és megsértették az indokolási kötelezettséget.

1.2. Második kifogás: A fellebbező azt kifogásolja, hogy a megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság nem vett figyelembe néhány rendkívül fontos és releváns tényezőt

A megtámadott ítélet a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját is sérti, mert nem értékelt bizonyos, a védjegyek összetéveszthetőségének megítélése szempontjából rendkívül releváns tényezőket. Az Elsőfokú Bíróság különösen nem vette figyelembe azt, hogy — amit azt az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset részletesen kifejtett — az összehasonlított védjegyek hosszú ideig egymás mellett léteztek, és nem adódott tényleges összetévesztés.

Ezenfelül az Elsőfokú Bíróság egy másik fontos körülményt sem értékelt megfelelően, méghozzá a releváns vásárlóközönség figyelmének mértékét. Nem logikus ugyanis, hogy az Elsőfokú Bíróság szerint egy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó nem veszi észre a „SHOCK” szó jelenlétét, és nem ismeri fel, hogy a vizsgált védjegyek nemcsak vizuálisan és hangzásukban, de jelentésükben is eltérnek egymástól, mivel a „CENTER” védjegy „valaminek a közép-pontját” jelölő szó, a „CENTER SHOCK” védjegy pedig a legjobban megkülönböztető „SHOCK” résznek köszönhetően olyan kifejezés, amely egy olyan erőteljes érzés (sokk) gondolatát idézi fel, amelyet a fogyasztó akkor tapasztal, amikor a rágógumi belsejét rágja.

2. A fellebbező kérelmei

— A Bíróság alapokmánya 61. cikkének és eljárási szabályzata 113. cikkének megfelelően adjon helyt a fellebbezésnek, és ennek megfelelően teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét;

— amennyiben a jogvita állása megengedi, hozzon jogerős ítéletet, amelyben hatályon kívül helyezi az OHIM törlési osztályának a 941 C 973065. sz. törlési kérelmet elbíráló 2005. november 24-i határozatát, és az alpereseket az eljárási szabályzat 122. cikkének megfelelően kötelezi az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárás, valamint az OHIM előtti törlési eljárás költségeinek viselésére;

— másodlagosan, amennyiben a jogvita állása nem engedi meg, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé a Bíróság által megállapított kötelező kritériumok alapján történő ítélethozatalra.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

Az Administrativen Sad Sofia-Grad (Bulgária) által 2009. szeptember 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Saïd Shamilovich Kadzoev kontra Ministertsvo na vatreshnite raboti

(C-357/09. sz. ügy)

(2009/C 267/79)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen Sad Sofia-Grad

Az alapeljárás felei

Felperes: Saïd Shamilovich Kadzoev

Alperes: Ministertsvo na vatreshnite raboti

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkének (5) és (6) bekezdését, hogy:
 - a) amennyiben a tagállam joga az említett irányelv követelményeinek átültetése előtt nem írt elő sem megengedett leghosszabb időtartamot, sem meghosszabbítási okot az őrizetre vonatkozóan, továbbá az átültetés alkalmával az új rendelkezéseket nem visszamenőlegesen léptették hatályba, az irányelv ezen követelményei csak a tagállam nemzeti jogába való átültetésüktől kezdődően alkalmazandók, és a határidő is ezen időponttól kezd el telni?
 - b) amennyiben a tagállam nemzeti szabályozása lehetővé teszi, a kitoloncolás céljából idegenrendészeti fogdában foganatosított őrizetre vonatkozó, az irányelv értelmében vett őrizeti határidőbe nem számít bele az az időszak, amely alatt a [...] kitoloncolási határozat végrehajtását kifejezett rendelkezés alapján, a harmadik állam állampolgára által menedékjog megadására irányulóan indított eljárás lefolytatása miatt felfüggesztették, holott ezen eljárás időtartama alatt továbbra is ugyanabban az idegenrendészeti fogdában tartózkodott?
2. Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (5) és (6) bekezdését, hogy — amennyiben a harmadik állam állampolgára nem rendelkezik érvényes személyazonosító okmánnal és emiatt személyazonossága kétséges, nem rendelkezik megélhetési eszközzel, vagy erőszakosan viselkedik — a kitoloncolás céljából idegenrendészeti fogdában foganatosított őrizetre vonatkozó, az irányelv értelmében vett őrizeti határidőbe nem számít bele az az időszak, amely alatt a [...] kitoloncolási határozat végrehajtását kifejezett rendelkezés alapján felfüggesztették azért, mert az említett határozattal szemben bírósági jogorvoslati eljárás volt folyamatban, holott ezen eljárás időtartama alatt továbbra is ugyanabban az idegenrendészeti fogdában tartózkodott?
3. Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (4) bekezdését, hogy nincs ésszerű lehetőség a kitoloncolásra, amennyiben:
 - a) az őrizet bíróság általi felülvizsgálata időpontjáig az az állam, amelynek az érintett állampolgára, megtagadja, hogy visszatérése céljából úti okmányt állítson ki részére, és az említett időpontig a tagállam hatóságai által erre vonatkozóan tett erőfeszítések ellenére sem jött létre az érintett befogadására irányuló megállapodás harmadik országgal?
 - b) az őrizet bíróság általi felülvizsgálata időpontjáig visszafogadási megállapodás létezett az Európai Unió és azon állam között, amelynek az érintett állampolgára, de új bizonyítékok — jelesül az érintett születési bizonyítványa — miatt a tagállam nem hivatkozott az említett megállapodás rendelkezéseire, feltéve, hogy az érintett nem kíván visszatérni?
 - c) az őrizeti időszak meghosszabbításának az irányelv 15. cikke (6) bekezdésében szereplő lehetőségét kimerítették, és az őrizet bíróság általi, az irányelv 15. cikke (6) bekezdésének b) pontja alapján történő felülvizsgálata időpontjáig nem jött létre visszafogadási megállapodás harmadik országgal?
4. Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (5) és (6) bekezdését, hogy amennyiben az érintett harmadik országba való kitoloncolása céljából történő őrizet felülvizsgálatokor azt állapítják meg, hogy kitoloncolásának már nincs ésszerű oka, és az őrizet meghosszabbításának lehetőségét kimerítették, akkor:
 - a) mégsem kell elrendelni haladéktalan szabadon bocsátását, ha a következő feltételek együttesen fennállnak: az érintett az érvényességi időtől függetlenül nem rendelkezik érvényes személyazonosító okmánnal, és így személyazonossága kétséges, erőszakosan viselkedik, nincs semmilyen megélhetési eszköze, és nincs olyan harmadik személy, aki vállalná, hogy biztosítja megélhetését?

- b) a szabadon bocsátásról szóló határozat meghozatalakor meg kell-e vizsgálni, hogy a harmadik ország állampolgára a tagállam nemzeti jogi rendelkezéseinek megfelelően rendelkezik-e a tagállam területén tartózkodáshoz szükséges eszközökkel, valamint olyan laccímmel, amelyen tartózkodhat?

(¹) HL L 348., 98. o.

2009. szeptember 11-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-363/09. sz. ügy)

(2009/C 267/80)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Parpala és F. Jimeno Fernández meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel hatályban tartotta a növényegészségügyről szóló, 2002. november 20-i 43/2002 törvény 38. cikkét — nem teljesítette a 91/414/EGK irányelv (¹) 13. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 91/414/EGK irányelv célja a növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó nemzeti rendelkezések harmonizálása. Ennek érdekében az e termékek engedélyezésének feltételeire és eljárásaira vonatkozó egységes szabályokat vezet be.

Az említett irányelv 13. cikke meghatározza egyrészt valamely növényvédő szer engedélyezését kérő által benyújtandó adatokra, másrészt ezen adatok felhasználására és védelmére vonatkozó szabályokat, illetve meghatározott kivételektől eltekintve biztosítja ezen adatok titkosságát.

Az irányelv teljes harmonizációt valósít meg, következésképpen a tagállamok nemzeti szinten nem fogadhatnak el olyan jogszabályt, amely a gazdasági szereplőket — a 13. cikk (7) bekezdésében meghatározott körülmények fennállásának esetét kivéve — arra kötelezi, hogy az engedélyezést elsőként kérelmező által benyújtott adatokat megosszák.

Ennek ellenére a 43/2002 törvény 38. cikke az irányelvben kifejezetten meghatározott eseteken kívül lehetővé teszi a tanulmányokból és kísérletekből eredő adatokhoz való hozzáférést.

A Bizottság úgy véli, hogy mivel a spanyol állam egyáltalán nem rendelkezett mérlegelési mozgásterrel a 91/414/EGK irányelv 13. cikkének nemzeti jogba való átültetését illetően, és mivel nem indított eljárást az említett rendelkezés megsemmisítése iránt, a növényvédő szerek engedélyezésére vonatkozó dossziékban foglalt adatokhoz való hozzáférés szabályaitól való eltérés bevezetése — amennyiben a hivatkozott irányelv nem teszi lehetővé az említett eltérést — a közösségi jog megsértésének minősül.

(¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-226/08. sz., Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), másik fél az eljárásban: Schwarzbräu GmbH, ügyben 2009. július 8-án hozott ítélete ellen a Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH által 2009. szeptember 14-én benyújtott fellebbezés

(C-364/09. P. sz. ügy)

(2009/C 267/81)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (képviselő: P. Wadenbach ügyvéd)

A többi fél az eljárásban

— Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

— Schwarzbräu GmbH

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-226/08. sz. ügyben 2009. július 8-án hozott ítéletét;
2. a Bíróság helyezze hatályon kívül Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2008. április 8-án hozott határozatát (R 1124/2004-4. sz. ügy);
3. a Bíróság a lajstromozás feltétlen kizáró okainak fennállása miatt teljes egészében törölje az 505503. sz. „ALASKA” közösségi védjegyet;
4. a Bíróság az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.